

לורנס פישר

"נשק גרעיני? לא בבית ספרינו!"

בולאון מספר 71

שלום ממדינה מרוחקת לכולם! אנחנו בפתחן של שתי שביתות גדולות, אחת של המאפיות והשנייה של הרבנים, למרות שהשביתה שלהם ארוכה יותר. לעניינו בארה"ב יש שריף חדש / ישן שמבין או לא מבין את הבעיה של איראן בעלת יכולת גרעינית ומעוניין לעשות משהו השד יודע מה. אז כאן נדבר על עוד מבצע שנשכח!

בתחילת שנות ה-60 החל נשיא מצרים גמאל עבד אל נאצר לחקור אפשרויות גרעיניות. למצרים היה כור מחקר שסופק על ידי ברית המועצות ב-1961, ונפוצו שמועות על כך שנאצר היה מעוניין ברכישת נשק גרעיני כדי להתמודד עם ישראל, במיוחד לאחר תבוסתה של מצרים במשבר סואץ ב-1956.

בשנת 1963, ישראל החלה להיות מודאגת יותר ויותר מתוכנית הרקטות של מצרים, שנתמכה על ידי מדענים גרמנים ונועדה לפתח טכנולוגיית טילים מתקדמת. היו טענות שמצרים ניסתה לצייד טילים בפסולת רדיואקטיבית ופוטנציאלית בראשי נפץ גרעיניים. במהלך תקופה זו, גם נשיא ארה"ב ג'ון קנדי לחץ על מנהיגי ישראל לאפשר בדיקות של הכור הגרעיני בדימונה, מחשש שישראל עלולה לפתח נשק גרעיני.

עם זאת, ההתקדמות של מצרים נעצרה. מלחמת ששת הימים של 1967, שבה ספגה מצרים תבוסה מוחצת, דרשה משאבים צבאיים וכספים רבים והסיטה אותם מתוכניות הטילים והגרעין. לאחר מותו של נאצר ב-1970 והסכם השלום בין ישראל למצרים בתקופת הנשיא סאדאת, עברו השאיפות הגרעיניות המצריות לפיתוח אנרגיה בדרכי שלום.

בשנות ה-70, יזם משטרו של סדאם חוסיין בעיראק פיתוח טכנולוגיה גרעינית במסווה של אנרגיה אזורית. עיראק רכשה את הכור אוסיראק מתוצרת צרפת. הכור, רשמית למטרות שלום, לא התאים לייצור אנרגיה, אבל הוא התאים מאוד לייצור פלוטוניום - דגל אדום לפיתוח נשק גרעיני.

ממשלת ישראל בראשות ראש הממשלה מנחם בגין אימצה דוקטרינת: "אין לאפשר לאף מדינה עוינת באזור לפתח נשק להשמדה המונית". ומכאן, בגין והצוות שלו מבשלים תוכנית מטורפת: לטוס אלפי קילומטרים לתוך שטח האויב, ללא זיהוי, להפציץ את הכור לפני שהוא עולה לאוויר, ולטוס חזרה הביתה - כל זאת מבלי להתחיל במלחמת העולם השלישית.

הטייסים, ביניהם האסטרונאוט לעתיד בשם אילן רמון, התאמנו במשך חודשים, שיננו מפות, התאמנו בטיסה ממש מעל החול המדברי כדי להימנע מגילוי על ידי המכ"ם העיראקי.

ואז, ב-7 ביוני 1981, יצא מבצע אופרה, הפצצת הכור העיראקי, לפועל באמצעות שמונה מטוסי F-16 עם ליווי F-15. שֶׁקֶט. נְמוּךְ. מְהִיר. כמו צללים על פני החול. הם הגיעו לכור. כמה שניות של הפצצת צלילה. בום!! הכור של אוסיראק הופך להריסות. מכה ישירה אחת אחרי השנייה. לאף אחד אפילו לא היה זמן למצמץ.

הטייסים הסתובבו ופנו הביתה. המשימה הושלמה. אף מטוס ישראלי לא אבד. חזרה לישראל? חגיגות. הקלה. היסטוריה שנעשתה. בבול העיראקי שהונפק (אחד מתוך 4) רואים את מגן הדוד שלנו בעין של הנץ וגם בבול הירדני רואים את מגן הדוד.

מסביב לעולם? קצת פחות חגיגות. אפילו ארצות הברית גינתה את זה ב*פומבי*. אבל מאחורי הקלעים, רבים יודו מאוחר יותר, זה כנראה מנע מסדאם להפוך לרודן חמוש בנשק גרעיני.

כשמלחמת המפרץ החלה ב-1991, שיגר סדאם טילי סקאד לעבר ישראל, אך ללא ראשי נפץ גרעיניים. מבצע אופרה לא היה רק תקיפה כירורגית. הוא גם שיגר מסר תקיף: "אל תתעסקו איתנו! נעצור אותכם עוד לפני שתתחילו!"

האם זה סוף הסיפור? ממש לא!

תוכנית הגרעין של איראן החלה תחת השאה בשנות ה-70, עם תמיכה מערבית. אבל לאחר המהפכה האסלאמית של 1979, עצר זמנית המשטר החדש תחת האייתוללה חומייני את התוכנית, וראה בה "מחלה מערבית". גישה זו השתנתה במהלך מלחמת איראן-עיראק (1980-1988).

בשנות ה-90 וה-2000, חידשה איראן את תוכנית הגרעין שלה בסיוע רוסי וסיני. המודיעין המערבי הגיע למסקנה שלאיראן היו שאיפות סמויות הקשורות לנשק גרעיני, במיוחד לאחר גילויים על אתרי העשרה של נתנז ופורדוב.

כשעיראק נמוגה לתוך ספרי ההיסטוריה, צל חדש החל להתנשא על ישראל - איראן. לא סתם איום, אלא כזה שעטוף באידיאולוגיה דתית, נאומים לוהטים ושאיפות ארוכות טווח. מנהיגי איראן לא התביישו. הם דיברו בגלוי - ולעתים קרובות - על מחיקת ישראל מהמפה. והם לא רק דיברו. הם תמכו בקבוצות כמו חיזבאללה בלבנון וחמאס בעזה - אויבים מרים שנשבעו להשמיד את ישראל.

אבל הפעם, האיום לא היה רק מילים או רקטות. זה היה העשרת אורניום, בונקרים תת-קרקעיים ומחסני טילים. איראן שיחקה משחק ארוך - וישראל ידעה זאת. אם איראן הייתה מפתחת את פצצת האטום, היא לא הייתה רק מטה את מאזן הכוחות, אלא עלולה לסכן את עצם קיומה של ישראל.

אז מה עשתה ישראל? נהיה יצירתיים כמו תמיד. שֶׁקֶט. כירורגי.

בשנת 2010, המחשבים במתקן נתנז של איראן החלו לפעול... מוזר. צנטריפוגות הסתובבו ללא שליטה. ציוד התרסק. זה היה כאילו המכונות היו אחוזות אמוק. אבל זו לא הייתה רוח רפאים - זה היה Stuxnet, נשק סייבר חזק, שנבנה על פי הדיווחים על ידי המודיעין הישראלי והאמריקאי. זו הייתה הפעם הראשונה שווירוס פעל כמו טיל מונחה, והוא החזיר את שאיפותיה הגרעיניות של איראן שנים אחורה.

אבל המלחמה הדיגיטלית לא הייתה החזית היחידה. ברחבי טהראן ובערים אחרות, החל מזל רע מאוד למדעני גרעין איראנים. מכונות תופת. רוצחי אופנועים מסתוריים. אקדחים מושתקים בשעות הבוקר המוקדמות. אף אחד לא לקח אחריות,

אבל לכולם היה מושג די טוב מי עומד מאחורי זה. המוסד שלח הודעה: "אנחנו צופים, ונפעל לפני שיהיה מאוחר מדי."

גם על הבמה הדיפלומטית העניינים התלהטו. כשמעצמות העולם חתמו על הסכם הגרעין עם איראן ב-2015, ישראל זעמה. ראש הממשלה נתניהו אף הלך לקונגרס האמריקני למחות ואמר: "ההסכם הזה לא עוצר את איראן - הוא סולל את דרכם לפצצה". ישראל המשיכה בלחץ, גם לאחר שארה"ב פרשה מההסכם, ופעלה מאחורי הקלעים כדי לסקל את השאיפות הגרעיניות של איראן.

אז זהו הפעם!

נהניתם, ספרו לחבריכם, עוד יותר נהניתם, תרגישו חופשיים לשתף. לא נהניתם, אז אולי תהנו מסיפור הבא.

אז זהו, זה הסיפור של היום, ויש עוד אבל בפעם הבאה. אם בא לכם להגיב אז הנה קישור לשליחת מייל אלי: [שליחת מייל](#)

תגובות, הערות, בקשות וכד' ניתן לשלוח אלי ל lf.stamps@gmail.com

אם רוצים להפסיק לקבל את הניוזלטר, נא לשלוח לי מייל חוזר

ניתן להוריד את כל הניוזלטרים הקודמים באתר ההתאחדות: <http://israelphilately.org.il/info.asp?item=489>

מוזמנים גם לבקר באתר: <https://stampandstories.blogspot.com>

אתר חדש בנושא גלויות של הסטרייטס היהודי: <https://thejewishstereotypes.blogspot.com>

וגם בערוץ היוטיוב שלי: <https://www.youtube.com/channel/UCHGHlvoXTTM0rpyd3zW3lQQ>